Kansallinen Työ

Lauantaina heinäkuun 15 p:nä

Toimitus ja toimisto: Helsinki, Unioninkatu 41 A
Puhelimet: Toimitus ... 36 107
Tilaus- ja ilmoitusasiat...... 63 389

PÄÄTOIMITTAJA S. B. OKSANEN

Kahdesti kuussa ilmestyvä taisteluleht
Tilaushinnat: 1/1 vk. 40:—, 1/2 vk. 20:—, irtonumerot 2:—
Ilmoitushinnat: 3:- palstamm.

1. vuosikerta
N:o 3 — 1939

Työväki ja sotakiihoitus.

Kaikkien maitten sosialidemokraattisten puolueitten ohjelmaan kuuluu vetävänä pykälänä sodanvastustaminen. Elleivät työmiehet lähde rintamalle eivätkä valmista aseita, niin sodan syttyminen on mahdottomuus vaikka hallitukset sitä haluaisivatkin, näin selitetään.

Kuinka sitten saattoi puhjeta sellainen mieletön ja hävittävä sota kuin maailmansota oli? — Sosialidemokratiahan oli silloin kaikissa maissa huomattavampi tekijä kuin nykyään? — Kansojen veljeyttä oli jo useampien kymmenien vuosien ajan saarnattu n. s. sivistysmaissa. Tekivätkö nämä »työväenpuolueet» missään maassa elettäkään uhkaavan sodan estämiseksi?

Voimme todeta ainoastaan yhden miehen sellaista vakavasti yrittäneen. Hän oli vilpitön ranskalainen työväenaatteen mies, Jean Jaures. Etevänä puhujana ja vakaumuksen miehenä hän asettui koko olemuksellaan vastustamaan sitä järjetöntä sotakiihkoa, raivoa, mikä oli koko Ranskan, vieläpä sen työväenluokankin vallannut. Hän olisi ehkä vaikutusvallallaan voinutkin torjua maailmansodan puhkeamisen, mutta hänet murhattiin erään ranskalaisen vapaamuurariloosin toimesta vähää ennen sodan puhkeamista.

Sosialidemokraattinen puolue, joka oli Saksassakin vähää aikaisemmin esiintynyt vankimpana rauhan turvaajana, muuttui, samoin kuin vastaava ranskalainen, hyvin »isänmaalliseksi».

Silmitöntä vihaa Ranskaa vastaan lietsottiin kaikella tarmolla työväestönkin piirissä.

Kansojen veljeyden aatteet pantiin »takataskuun» ja sen sijaan ruvettiin veljeilemään porvarien kanssa. Muistakaamme vain esim. surullisenkuulua *Noskea*.

Oli sentään sellaisiakin työväenaatteen miehiä, jotka katselivat tyrmistyneenä tuollaista varman vakaumuksen myymistä. Mutta rauhoittuivat kun ilmestyi kaukonäköisiä »profeettoja.» jotka tiesivät, että sodan syttymisestä tulee olemaan työväenluokalle vain hyötyä. He selittivät, että Saksan häviäminen sodassa on välttämätön, että puhkeaisi vallankumous ja työväenaate pääsisi valtaan.

Tarvinnee tuskin sanoa, että nämä näin kaukonäköiset sosialidemokratian johtajat olivat kaikki juutalaisia. Millainen oli sitten kansan kalliisti ostama »työväenaatteen» voitto? —

Hätä ja kurjuus, joka tämän sosialidemokraattisen hallituksen aikana vallitsi, ei löydä vertaansa muualta kuin Neuvosto-Venäjältä. — Ei liene sattuma sekään, että tämänkin vallan huumauksen kautta valtaan päässeet vallanpitäjät olivat kaikki juutalaisia. —

Näin taitavaa etukäteen ennustamista ei valistuneena aikanamme uskota muuten, kuin että he olivat itse kaiken etukäteen suunnitelleet.

Nykyinen tilanne muistuttaa monessa suhteessa maailmansodan edellä vallinnutta. Sos. dem.-puolueet ovat kaikkialla muuttuneet kovin »isänmaallisiksi» ja »porvarillisiksi». Varsinkin Ranskassa on pantu opit kasojen »veljeydestä» takataskuun. Entiset »sodanvastustajat» ja »rauhanystävät» ovat nyt kaikkein sotakiihkoisimpia. Kun on käyty »viimeinen taisto», profeettain ennustama »Harmagedonin taistelu», sitten voidaan toteuttaa »ikuinen maailmanrauha». Mutta että se on suunniteltu toteutettavaksi juutalaisten kaikkivaltiaan maailmanhallitsijan, »Messiaan» johdolla, sitä he visusti koettavat pitää kansoilta salassa. Ranskan työväenpuolue on jo muutenkin jakautunut kahteen leiriin: sotaa vastustaviin ja sotaa haluaviin. Viimemainitun johdossa on juutalainen suur-kapitalisti Leon Blum.

Leon Blum, sosialidemokraattisen proletariaatin johtaja, jonka valta ulottuu meidän maahamme saakka, on kaukonäköinen liikemies. Paitsi pelihelvettejä, hän omistaa huomattavia kansainvälisiä asetehtaita. On sellaisia, jotka väittävät, että hänen nykyinen sotainnostuksensa johtuu viimemainitusta seikasta. Sota-aikanahan asetehtaitten omistajat, kuoleman kauppiaat, ansaitsevat huikeita summia. On kuitenkin syvempiäkin syitä; juutalaiskansan maailmanherruuspyrkimykset vaativat yleistä sotaa. Juutalaisten suunnitelmat ovat nyt tulleet sellaiseen umpikujaan, että siitä eivät itsekään usko selviävänsä muuten kuin Jehovan ja yleisen sodan avulla. Kansat ovat kaikkialla pääsemässä juutalaisten salaisen maailmanohjelman perille. Sen juutalainen tahtoo estää millä hinnalla hyvänsä.

Sekavina aikoina ja sotien jälkeen juutalainen on aina löytänyt itsensä pinnalta. Mutta sellaista nousua ei heillä koskaan ennen ole ollut kuin maailmansodan jälkeen. Jos he saavat taas yrittämänsä sodan aikaan niin koko maailma tulee näkemään diktatuurin ja hirmuhallituksen, jonka rinnalla kalpenee itse Venäjän suuri vallankumouskin.

Nykyinen maailmanpoliittinen tilanne on sentään monessa suhteessa aivan erilainen kuin ennen maailmansotaa vallinnut ja tämä seikka antaa oikeutta uskomaan, että nyt ei käy niinkuin maailman kapitalistinen yli-hallitus tahtoo. Kansat eivät enää ryhdy sokeasti juutalaisten iloksi teloituttamaan itseään. Tämä nähtiin »Münchenin kriisin» aikana. Ranskassa sattui tapauksia, joita tietotoimistot »epämieluisina uutisina» pidät-

Jatkuu viim. sivulla.

Avoin kysymys piispa Lehtoselle.

Saarnassanne Hollolan kirkossa 2. 7. 39. joka radioitiin, esititte omituisen ajatuksen, *että Jeesus olisi ristillä riippuessaan rukoillut juutalaisten, tietoisten pahantekijäin puolesta.* Mihinkä Raamatun kohtaan perustuu semmoinen käsityksenne?

Ristiinnaulitsemisenhan toimitti *neljä roomalaista sotamiestä* siten, että ensin maassa rakensivat ristin ja kaatoivat ristiinnaulittavan selälleen sen päälle, löivät naulat käsiin ja jalkoihin, jonka jälkeen risti nostettiin pystyyn sitä varten kaivettuun kuoppaan.

Evankeliumien mukaan ei Vapahtaja *ristillä riippuessaan* rukoillut mitään. Hän oli jo aikaisemmin kyllä pitkästi ja monta kertaa rukoillut. Joh. 17:nnessä luvussa meille kerrotaan Jeesuksen jäähyväisrukous: itsensä edestä, 1—5, opetuslastensa edestä, 6—19, ja kaikkien uskovien edestä 20—26. Uskottomien juutalaisten edestä Hän ei rukoile sanallakaan, vaan päinvastoin sanoo: *»maailman edestä en rukoile!»* Joh. 17: 9. Ja ketkähän olivat enemmän »maailmasta» kuin juutalaisten hallitusmiehet ja uskoton osa kansasta? Jotka olivat nähneet ja kuulleet Kristusta ja kuitenkin vihasivat Häntä! Vapahtaja sanookin heistä edellä: *»Jos en olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä, mutta nyt heillä ei ole, millä puolustaisivat syntiään. Joka vihaa minua, se vihaa isäänikin. Jos en olisi tehnyt heidän keskuudessaan niitä tekoja, joita ei kukaan muu ole tehnyt, ei heillä olisi syntiä, mutta nyt he ovat nähneet, ja he ovat vihanneet sekä minua että isääni.»* Joh. 15: 22—24. Eikö Piispa Lehtonen usko, että ne olivat »perkeleen lapsia», (Joh. 8: 44), joiden puolesta ei enää kannata rukoilla (1. Joh. 5: 16), eikä heistä voi sanoa, etteivätkö he tietäneet, »mitä tekivät»?? He olivat kyllä kuulleet ja nähneet! He olivat itse Vapahtajalta kysyneetkin: »Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika». Matt. 26: 63. Ja Hän oli sanonut, ja he olivat vihanneet ja tuominneet Hänet.

Mutta nuo neljä roomalaista sotamiestä »eivät todellakaan tienneet,

Jatkuu viim. sivulla.

Kansa nousee

juutalaisten rituaaliteurastusta vastaan.

Suomen Lihakauppiaitten Liiton Tampereella pidetyssä vuosikokouksessa t.k. 9 p:nä, oli Turun Lihakauppiasyhdistyksen alustuksena kokouksessa esillä kysymys toimenpiteisiin ryhtymisestä juutalaisten teurastustavan lopettamiseksi maassamme. Alustuksen johdosta syntyi vilkas keskustelu, jonka aikana eri paikkakuntien edustajat lausuivat mielipiteitään. Yleinen ja yksimielinen käsitys oli, että juutalaisten teurastustapa on epäinhimillinen ja ristiriidassa sen käsityksen kanssa, jota jo vuosikymmeniä on teroitettu eläinten käsittelystä teurastuksessa. Kokous päätti yksimielisesti, että tästä kysymyksestä on tehtävä lainmuutosehdotus. Asian edelleen kehittäminen ja lain valmistelu jätettiin liittohallitukselle.

Suomessa eivät juutalaiset ole saaneet soveltaa shektausteurastusta ennen kuin vasta 25 p:nä toukokuuta 1934 eläinsuojeluiain soveltamisesta annetun asetuksen jälkeen. On merkillistä, että »kansanvaltaisessa» maassa mennään vastoin kansan tahtoa antamaan tämänlaisia asetuksia, niin, että kansan täytyy heti asetuksen voimaan tultua ryhtyä syvään paheksumisin ja joukkoesiintymisin ohjaamaan hallitusvaltaa kansanvallan mukaiseen lainsäädäntään, koska hallituksen antama laki on ristiriidassa sen käsityksen kanssa, jota jo vuosikymmeniä on teroitettu eläinten käsittelystä teurastuksessa.

Jo inhimillisyys sanoo, että eläin on saatava hengiltä aivan »salaman nopeasti»; tässä käsityksessä ainoastaan juutalaiset poikkeavat.

Heidän shektaus menetelmänsä mukaan eläin kuolee verenvuotoon.

Epäinhimillisen shektauksen alkaessa katsoo rabbiini raakalaisen tavoin shektausveitsen kuntoa.

Poikkileikatuin kurkuin ripustetaan eläin takajalastaan tai — jaloistaan pää alaspäin, missä se hirmuisesti heittelehtien ja nytkähdellen, täysissä tajuissa kärsittyään, heittää henkensä veren kuiviin juostua.

Näin tapahtuu varsinainen shektaus, mutta meidän asetuksemme mukaan pitäisi toimituksen käydä eläimelle hieman helpommin.

Asetuksessamme sanotaan m. m. näin:

»että kaulasuonten katkaisemisen toimittaa sitä varten valmistunut ja asianomaisen hengellisen viranomaisen hyväksymä henkilö».

Jatkuu 4:llä sivulla.

Kansallinen vapaus vaiko kansainvälinen kolhoosijärjestelmä?

Lainaamme ensiksi valtiovarainministeri Väinö Tannerin kirjasesta »Osuustoiminnan asema erilaisissa talousjärjestelmissä» sen päätöslauselmat: »Kongressi selittää:

Että osuustoiminta yhteiskunnallisen omatoiminnallisuuden ilmaisumuotona on mahdollinen ja välttämätön kaikissa erilaisissa talous- ja poliittisissa järjestelmissä, joskin sen tehtävät ja merkitys eri järjestelmissä vaihtelevat riippuen pääasiassa niiden yhteiskuntapiirien luonteesta, jotka ovat ottaneet käsiinsä valtiovallan.

Että osuustoimintaliike vaatii itselleen kaikissa talousjärjestelmissä täyden toiminnanvapauden omien periaatteittensa pohjalla sekä torjuu kaikki toimintansa poliittista kontrollointia tarkoittavat yritykset.

Että osuustoimintaliike siellä, missä säännöstelytalous muodossa tai toisessa on saatettu voimaan, hylkää toimenpiteet, jotka ehkäisevät sen toiminnan kansallista tai kansainvälistä kehitystä...»

Ensiksi huomaamme, että osuustoiminnan tehtävät ja merkitys riippuvat niiden yhteiskuntapiirien luonteesta, jotka ovat ottaneet käsiinsä hallitusvallan. Meidän kohdaltamme on hallitusvalta nyt suureksi osaksi osuustoimintamiesten käsissä ja lisäksi kansainvälisen marxilaisen puolueen, joten vaikeata ei ole tajuta osuustoiminnan tehtäviä ja merkitystä.

Tämän johdosta ymmärrämme, että osuustoimintaliike vaatii täyden toiminnanvapauden omien »periaatteittensa» pohjalla, mutta sitä emme ymmärrä, että se torjuu kaikki poliittista kontrollia olevat yritykset. — Emme ymmärrä sitä siitä syystä, että Suomen kansan tulevaisuuden ja sen itsenäisyyden säilymisen nimessä, emme saisi ehkäistä sen sekä kansallista että kansainvälistä kehitystä! — Me tulemme tekemään voitavamme ja toivomme, että Suomen kansa tarjoaa meille apuansa!

Vaikkakin jättäisimme huomiota vaille marxilaisen puolueen kansainvälisen luonteen ja tyytyisimme tarkastelemaan sen toimintaa yksinomaan kansallisena sosialisesti uudistavana puolueena, niin on meidän havaittava sen ohjelmallinen työskentely kulutusosuuskuntien hyväksi, joka jo semmoisenaan jäykkänä kollektivisoivana järjestelmänä on suuri vaara kansalliselle vapaudelle ja kansalaisten eteenpäinpyrkiválle omatoimisuudelle. *Osuustoiminta ei voi luoda mitään uutta, mutta se voi hävittää vanhan.*

Me emme hyväksy myöskään nykyistä riisto-kapitalistista talousjärjestelmää, joka toimii suureksi osaksi täydellisen yksilöllisen itsekkyyden, vieläpä taloudellisen mielivallan kahleissa. Sitä elinkeinoharjoituksen vapautta, minkä tämä kansa on yrittäjille suonut, käytetään suuressa mitassa väärin sekä pankkien taholta että trustiutumisen kautta. Suuri osa kansastamme on joutunut näitten pääomamahtajien kuristettaviksi ja voitanee sanoa tänäkin päivänä, että suurtrustit keinottelevat ansiottomasti elinkeinoharjoitusekudellansa, mikä — kulkekoonpa vaikkapa »yksityisyritteliäisyyden» lipun alla — keskittää kansallisia pääomia yhä harvempiin käsiin tukahduttaen täten osaltansa tervettä yksityisyritteliäisyyttä. Huomattakoon tässä yhteydessä *vapaamuurareitten suuri vaikutus talouselämämme johtopaikoilla*, mistä juuri johtuu, että kansamme henkisen ja ruumiillisen hyvinvoinnin kustannuksella pääomien keskittyminen, »omantunnon» lakia lukematta, jatkumistaan jatkuu. — Tästä myöhemmin lisää.

Yksityinen omistusoikeus on yksityisyritteliäisyyden perusedellytys. Yksityisen omistusoikeuden täydellinen vastakohta on valtiososialismi, jonka toteutumista tukee voimakkaasti nykyinen kulutus- ja osaltaan tuotanto-osuustoimintakin.

(Jatk. 5. siv.)

Periaatteelliseen yksimielisyyteen

arvelevat pääsevänsä "demokraattiset" kapitalistivaltiot Ranska ja Englanti juutalais-bolshevistisen Neuvosto-Venäjän kanssa!

Numeroilla merkityt maat ovat niitä, joita kapitalistiset valtiot haluavat taata siten, että juutalaisbolshevistiselle Moskovalle annetaan oikeus marssittaa bolshevistinen armeijansa näihin maihin niiden tahtomatta. »Kansainvälinen oikeus» on täten kärsimäisillään häpeällisen kolahduksen. Englannilla ja Ranskalla ei ole mitään oikeutta antaa juutalais-bolshevistiselle armeijalle, meitä kuulematta, tuollaisia hyökkäyksen edellytyksiä. Lyhyt aika tulee ehkä jo näyttämään vaatiiko tämä suurten »takuu» pienen kansan veren. — Liene turha enää vedota Englannin kansan »tunteisiin» ja järkeen. —

Englantilaista diplomatiaa:

Englanti vuonna 1934:
»Ostakaa niiltä, joille te myytte.»

Englanti vuonna 1939:
»Ostakaa niiltä, jotka teidät myyvät.»

Irtonumero 2:—

Juutalaisuuden ja kristinuskon ero?

Tavalliselta kristityltä ei sitä juuri kannata kysyä, sillä hän ei ole yksinkertaisesti tullut ajatelleeksi, että niillä olisi mitään eroa. Onhan juutalaisilla Jumala, niinkuin kristityilläkin. Jos sitten juutalaiset ovatkin tappaneet kristittyjen Messiaan ja odottavat uutta itselleen, niin se kai osoittaa hyvin vähäistä eroa »messias»-käsityksessä. Nykyistenkin juutalaisten käsitys Jeesuksesta käy hyvin selvästi ilmi esim. Matt. 9:33—34 ja Matt. 12:23—24, joissa kerrotaan juutalaisten ajatuksista Hänen ihmetöistään. Kun kristitty sanoo, että Kristus teki ihmeitä Pyhän Hengen voimalla, sanovat juutalaiset, että Hän teki niitä Beelsebubin, riivaajain päämiehen avulla. Juutalaiset siis sanovat Pyhää Henkeä perkeleen hengeksi. Ja itse Kristusta he sanovat Beelsebubiksi — perkeleeksi (Matt. 10:25). Onko siinä mitään eroa, kun Hän, joka meille on Kristus, on juutalaisille perkele ja mitä me taas kutsumme perkeleeksi, se on juutalaisten jumala ja isä. He sanovat Hänelle: »Meillä on yksi isä Jumala» (Joh. 8:41). Jeesus sanoi heille: »Teillä on isänä *perkele* ja isänne himoja te tahdotte noudattaa» (Joh. 8:44). Jos siis joku kristitty vielä luulee, että juutalaiset tunnustavat saman jumalan kuin me kristityt niin se on mitä suurin erehdys ja osoittaa täydellistä raamatuntuntemisen puutetta. Juutalaiset sanovat »Jumala», »Jahve», mutta tarkoittavat sitä »herraa», jota me perkeleeksi kutsumme.

Ilmeisesti on olemassa kaksi »Herraa»: Jumala ja mammona. Ja kumpaa näistä juutalaiset palvelevat, sen pitäisi olla jokaiselle selvä, joka yleensä juutalaisesta jotakin tietää. Tätä olisi omiaan selventämään juutalaisten nykyinen »Raamattu» Talmud. Mutta käy tämä myös verrattomasti selville Raamatusta. Niinpä huomaamme esim. Jaakobin »jumala»-käsitteen suuresti eroavan meidän käsityksistämme. Kun hän isäänsä pettääkseen keksi ottaa »himoruoka»-aineet omasta laumastaan, niin isänsä ihmettelee: »Poikani, kuinkas olet niin nopiasti löytänyt» Ja hän vastasi: »Herra, sinun Jumalasi, antoi minun sen kohdata» (1. Moos. 28:20). Me kristityt tiedämme kyllä varsin hyvin, mikä »herra» se on, joka petoksissa auttaa. Ja jos se »herra» todella oli Isakin jumala, niin ei ole kummallista, vaikka Isak sitten »siunaakin» poikaansa oikealla mammonan ylistysvirrellä: »Jumala antakoon sinulle taivaan kastetta ja maan lihavuutta, sekä yltäkyllä *jyviä ja viiniä. Kansat palvelkoot sinua,* ja sukukunnat kumartakoot sinua. Ole sinun veljesi herra ja äitisi lapset langetkoot sinun jalkaisi juureen! *Kirottu olkoon se,* joka sinua kiroo ja siunattu, joka sinua siunaa» (1. Moos. 27:28—29). Juuri tätä *maallista* hyvyyttä tarjosi perkele Kristuksellekin kiusauksessa. (»Tämän kaiken annan sinulle, jos kumarrat minua!» Perkele oli tottunut siihen, että juutalaiset kumarsivat, *mutta Kristus ei kumartanut.)* Jos Kristuksen »Isä» olisi ollut Isaakin jumala, olisihan hän toki pojalleen toivottanut *jotakin hengellistä,* mutta nyt hän, Isaak, oli ilmeisesti todellinen mammonan palvelija. Että Jaakobilla oli jatkuvasti sama käsitys »jumalasta», käy selvästi ilmi hänen oleskelustaan »enonsa, Laabanin luona». Tosin nämä »rakkaat sukulaiset» molemmatkin pettivät toisiaan, minkä kerkisivät (»jumalan avulla»), kuten 1. Moos. 29 ja 30 luvut melko yksityiskohtaisesti kertovat, mutta Jaakob oli sentään pettämistaidossa ehdoton yliveto. (Hänhän onkin juutalaisten kantaisä »Israel».) Kun he olivat sopineet siitä, että Jaakob karjanhoitopalkakseen saa »kirjavat», niin tämäpä keksi konstin, joka nykyaikaisille »mendelisteillekin» olisi hämmästyksellä huomioitava ihme. Saadakseen »kirjavat» laumassa, siis oman palkkansa, lisääntymään, Jaakob »otti tuoreita, raitaisia, mantelipuisia ja vaahteraisia sauvoja ja kuori niihin valkiat juonteet, paljastaen puun valkian pinnan. Sitten pani hän sauvat, jotka hän kuorinut oli, laumain eteen vesiruuhiin ja juoma-astioihin, joista he joivat: ja heillä oli juuri kiima-aikansa, kun tulivat juomaan. Ja niin laumat siittivät sauvain ääressä, ja niin tulivat sikiöt pilkullisia, juonteisia ja kirjavia. Mutta kun heikommat eläimet kiimailivat, niin hän *ei niitä pannut.* Sillä tavalla tulivat heikommat eläimet Labanille ja voimakkaammet Jaakobille» 1. Moos. 30:37—39, 42. Jos koko tämä keksintö harvinaisuudessaan vaikuttaakin sivullisesta huvittavalta, niin *muuttuu se varsin kaameaksi,* kun Jaakob vaimolleen selittää: »Niin on *Jumala ottanut* isänne tavaran ja antanut sen minulle» 1. M. 3k:9. Raamatunsuomentajain olisi kirjoitettava tässä sana »jumala» pienellä eikä suurella kirjaimella osoitukseksi siitä, mitä »herraa» se tarkoittaa! Sillä mikään muu kuin itse perkele ei auta ihmistä petoksissa. Arvoisat lukijat ovat kai joskus »Veli Giovannista» lukeneet sen sattuvan vitsin, jossa kerrotaan kuinka kaksi juutalaista tulee ravintolasta toisen päivitellessä, miten hirvittävän »gallista» siellä oli ollut. Silloin toinen vastaa: »Jumala ole jo rangaissut se ilkeä ravintoloitsija, minne panin kaksi hopealusikkaa minun saapasvarteen». Se on vain vitsi, mutta hyvin kuvaava nykyajan »Jaakobille».

Tosiasiassa juutalaisten suurin nautinto onkin, kun he saavat *itse* kostaa »jumalansa» nimissä. Niinpä hurskas Daavidkin veisaa ylistäen: »Jumala, joka minulle koston antoi, ja painoi kansat minun alleni» Ps. 18:48. Ja me tiedämme kuitenkin todellisen Jumalan sanovan: »Minun on kosto, minä olen maksava, alkää itse kostako».

On todella olemassa kaksi »herraa». Ja kristittyjen pitäisi olla ilman muuta selvillä siitä, mikä herra Jaakobia johti rikkauksia keräämään. Me tiedämme Vapahtajan vaatimattoman köyhyyden ja miten Hän kehoitti »etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttaan». Mutta juutalaisten käsitys yleensä on, että Jumala on vain rikkaitten Jumala ja että köyhyys samoin kuin sairaus ja muut vaivat ovat Jumalan rangaistus pahuudesta. Vain rikkaat pääsevät »Abrahamin helmaan». Aivan päinvastaista käsitystä koetti Vapahtaja heille opastaa esim. kertomuksessaan »Rikas mies ja Lasarus». (Lk. 16:19—31). Mutta sittenkin kun Hän juutalaisille sanoo: »Kuinka vaikea onkaan niiden, joilla on tavaraa, mennä sisälle Jumalan valtakuntaan. Helpompi on kamelin mennä neulansilmästä läpi, kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan», niin kuulijat sanoivat: »Kuka silloin voi pelastua?» Lk. 19:24—26. Jos ei rikas pelastu, niin ei köyhä sitten ainakaan voi pelastua. Koska rikkaus on juutalaisten mielestä niin tärkeätä »jumalan valtakuntaan» pääsemiseksi, on luonnollista, että sen hankkimiseksi kaikki on luvallista: petokset, valhe, murhat j.n.e. Jumala on auttanut sitä, joka on rikastunut. Oikean Jumalan miehet, profeetat, moittivat heitä näistä käsityksistä, (mutta saivat silloin surmansa). Esim.: »Kauppamies hän on, kädessään on väärä vaaka, hän tekee mielellänsä vääryyttä». Ja Efraim sanoo: »olen rikastunut, olen saanut itselleni tavaraa, ei yksikään työni tuota minulle vääryyttä, joka synti olisi». Hos. 12:8—9. Juutalaisten käsitys on, että Messiaan valtakunta on maan päällä rikkaitten juutalaisten hallitsema. Kun siis juutalaiset rikastuvat epärehellisillä keinoillaan, on vallan väärin ajatella, että se johtuu heidän etevämmyydestään. Kyllä sitä pian niin etevä on kuka hyvänsä, joka perkeleen kanssa liittoutuu kanssaihmisiään pettämään.

Juutalaisten »messias»-ajatus on edelleen omituinen: »Sinä olet minun Poikani, tänäpänä sinut synnytin. Ano minulta, niin minä annan pakanat perinnöksesi ja maailman ääret omiksesi. Sinä olet särkevä heidät rautaisella valtikalla, ja murentava heidät niikuin saviastian» Ps. 2:7—9. »Sillä Herran on valtakunta ja Hän hallitsee pakanoita» Ps. 22:29. Tämän maailman ruhtinas, joka »rautaisella valtikalla» pakanoita hallitsee yhdessä juutalaisten kanssa, se on heidän »messiaansa». Nykyisin toimii juutalaisyhdistys »Juudaan luomiseksi uudelleen tulella ja verellä», kuten sanomalehdet kertovat (U. S. n:o 167, S.S. n:o 168). Verenhimoisesti veisaavat juutalaiset: »Vanhurskas iloitsee, kun näkee *koston,* jumalattoman veressa hän jalkansa pesee» Ps. 58:11. Ja vielä: »Babelin tytär, sinä hävitettävä, *autuas on se, joka sinulle kostaa* tekosi, jonka sinä meille teit. *Autuas on se, joka sinun piskuiset lapsesi ottaa ja paiskaa kallioon».* Kosto tuntuu olevan todella suloista juutalaisten mielestä, koskapa se tuottaa suorastaan autuuden. Ja mitä kumman kostamista heillä aina vain riittää meitä kristittyjäkin kohtaan. Mutta kyllä vain Venäjän ja Puna-Espanjan tapaukset osoittavat, että samat kostonajatukset yhä elävät juutalaisten mielessä, jotka aikanaan aiheuttivat 75,000 persialaiselle julman kuoleman, kuten Esterin kirja kertoo. Erikoisesti juutalaisten »messias» on kostaja ja pakanoitten hallitsija ja tappaja. Senvuoksi he eivät voineetkaan sietää profeettoja, »jotka ennustivat sen vanhurskaan tulemista», vaan tappoivat heidät. Sitten tuli itse Kristus ja julisti: »Te olette kuulleet sanotuksi: Rakasta lähimmäistäsi ja *vihaa vihollistasi.* Mutta minä sanon teille — — —» Matt. 5:43—48. Sellainen julistus ei kuitenkaan sopinut kaikkia muita vihaavien juutalaisten korviin edes Vapahtajankaan suusta kuultuna, vaan he ristiinnaulitsivat Hänetkin.

Tänä päivänä he vielä odottavat »messiasta», joka pakottaisi muut kansat heitä palvelemaan. Ja valmistaakseen tälle »messiaalle» tietä he ovat pyrkineet ja päässeet valtakuntin johtoon ja korkeimpiin virkoihin sekä koonneet maailman kultavarastot haltuunsa niin, että maailman 17 milj. »vainottua» ja »köyhää» juutalaista omistaa 70 pros. koko maailman kullasta samalla kuin maailman muut asukkaat 2000 milj. »pakanaa» jakaa keskenään vain 30% kullasta. Kootkaa sitten vielä näille raukoille avustuksia, vaikka he nyt jo rahallaan pystyisivät ostamaan minkä maanosan tahansa asuinpaikakseen. Mutta hehän vaativat koko maapallon, jotta heidän »messiaansa» voisi tulla rautaisella valtikalla hallitsemaan ja musertamaan pakanoita. Tähän päämääränä päästäkseen he ovat myös keksineet ja luoneet pirulliset järjestelmät ja järjestöt: Puoluejärjestelmän, vapaamuurarijärjestön porvareita ja kansainväliset internationalet marxilaisia hallitsemaan j.n.e. Äärimmäiseen materialismiin tähtää juutalaisuus. Meidän Kristustamme he pitävät perkeleenä. Kristus puolestaan kutsuu heitä perkeleen lapsiksi. Onko siinä pieni ero? Voiko yöllä ja päivällä olla suurempaa eroa?

(Jatkuu.)

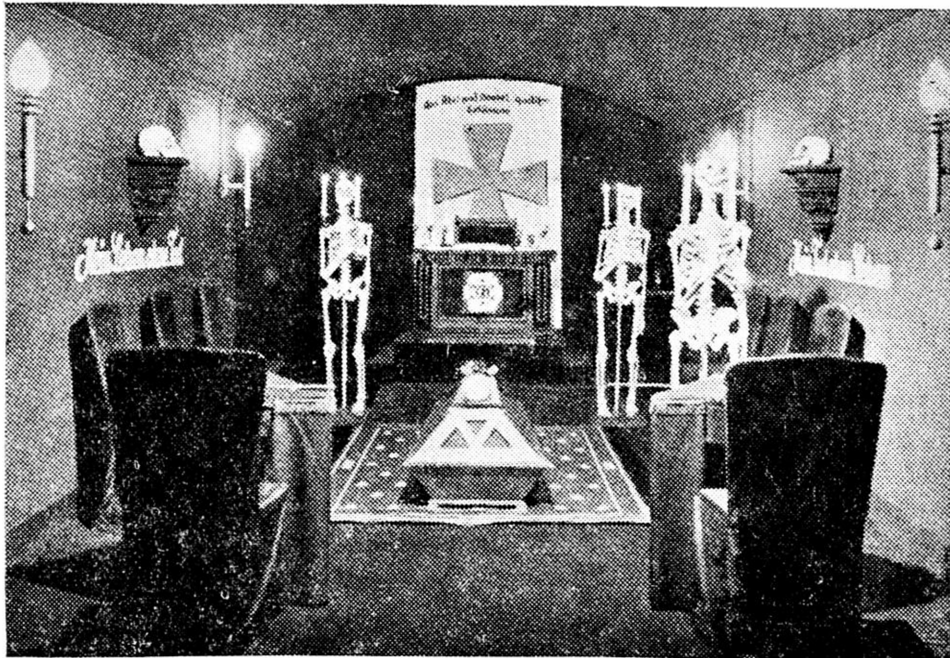
Hallitseeko osuustoimintaa suosiva henki verotuslautakuntia?

Tämän kysymyksen joutuu taas verollepanon päätyttyä tekemään se, joka on seurannut liikkeenharjoittajia kohdannutta verollepanoa. Melkein poikkeuksitta tämä verotus on toimitettu harkintaverotuksena, eikä todellisten tulojen mukaan kuten muille verotettavien ryhmille. On tosiaan käsittämätöntä, että samaan aikaan kun osuustoiminnallisten liikkeiden sallitaan verotettavista tuloistaan vähentää puolet, yksityisille pienyrittäjille lisätään varsin huomattavastikin veromäärää, muka liikkeen laadun ja laajuuden perusteella. Onkohan tämä sitä niin paljon kehuttua demokratiaa? Näyttää, että nykyinen järjestelmä haluaa hiljalleen kiristää silmukkaa ,joka on pantu pienyrittäjän kaulalle, kohdistamalla mahdollisimman raskas verotus tähän ryhmään.

Palkannauttijaa ei vaadita joka vuosi esittämään yhtä suuria tuloja, vaan häntä verotetaan kulloinkin saatujen tulojen mukaan. Mutta varjele jos on vaikka kuinka pieni liikepahanen, niin tuloja täytyy löytyä. Jollei niitä löydy liikkeenharjoittajan omassa kirjanpidossa, niin verotuslautakunta ottaa esille kuuluisan 16 pykälänsä ja silloin kyllä tuloja tehdään. Tämä johtaa siihen, että liikkeenharjoittajan on huonoina vuosina edullisempaa järjestää kirjanpitoonsa saamattomia tuloja, kuin että rehellisesti ilmoittaisi pienet tulonsa, sillä silloin, niin naurettavaa kuin se onkin, pääsee vähemmällä. Onko tämä sitten oikein ja onko lainsäätäjä tätä tarkoittanut, on eri asia. Luulisi tämänkin osoittavan, että hengen täytyy muuttua meillä valtaa pitävissä piireissä, että verotuksessakin oikeus ja tasapuolisuus pääsisivät määräämään. Ennenkuin tämä voi tapahtua on yrittäjien itsensä herättävä tajuamaan, että heilläkin on yhteiskunnassa muutakin valvottavaa, eikä vain tehdä työtä ja maksaa.

Suomalainen!

Joka edistää juutalais-marxilaisuutta, kansainvälistä kulutusosuustoimintaa, kansainvälisen vapaamuurariuden valtaa taikka juutalaisia liikemiehiä — hän edistää omaa ja kansansa tuhoa!

MONI SUOMEN »HERROISTA» ON VIHITTY kolmanteen asteeseen, jonka loosista yllä kuva. Keskellä on kolmen luurangon vartioima ruumisarkku, johon »vihittävä» veli laitetaan. Kun hänet sitten monimutkaisin menoin on »haudattu», »herätetään» hänet kuolleista ja selitetään, että häneen nyt on astunut kuningas Hiramin henki. (Hiram oli Salomonin temppelin rakentaja, kuten tiedetään.) Niin ei »veli» ole enää oppilas, vaan »mestari»-muurari.

Vapaamuurariloosit ovat päältä kyllä valkaistuja kuin juutalaisten haudat pääsiäisaikaan, mutta sisältä täynnä kuolleitten luita, kuten Vapahtaja sanoo juutalaisista itsestäänkin.

»Yleinen mielipide» — pelto, jota sanomalehtien avulla muokataan.

Kirjassaan »*Propaganda — ratkaiseva ase*» toimittaja Leppo paljastaa mielenkiintoisia seikkoja sanomalehdistön ja kansainvälisten tietotoimistojen kansainpimitystekniikasta. On m.m. havaittu, että pääkirjoitukset eivät tarpeeksi tehokkaasti muokkaa mielipiteitä.

»Kun huomataan propagandatarkoitus, asetutaan itsesuojeluvaiston edellyttämään oppositioon.» (siv. 151.)

Kansa on saatettava ajattelemaan »halutulla tavalla» ilman, että se ollenkaan huomaa, että tämä ajattelutapa on määrättyjen, sanomalehtiä omistavien piirien aikaansaamaa ja ilman, että monikaan huomaa, että n.s. »yleinen mielipide» on keinotekoinen, rahan avulla esiinloihdittu luomus. Tämä satumainen vaikutus on saatu aikaan siten, että propaganda on tehty *salaiseksi*, niin että kansa ei huomaa sen olemassaoloa. Ihmisten ajattelua ohjataan huippuunsa kehitetyn uutistiedoituksen avulla. Uutistoimistot eivät silti yleensä levitä vääriä tietoja. Se voisi viedä niiltä arvovallan.

»Käännöserehdys voi olla tehokas, mutta samalla liian vaarallinen. Mutta jonkin asian unohtaminen ei suinkaan ole valehtelemista. Vastenmieliset uutiset ja omille tarkoitusperille vahingolliset tiedot on helppo pysäyttää. Tässä on uutistoimistojen valtava propagandavoima.» (siv. 158—159.)

Mitä nämä piirit ovat, jotka hankkivat haltuunsa »uutistoimistojen valtavan propagandavoiman» tehdäkseen niissä »tehokkaita, mutta vaarallisia käännöserehdyksiä» ja voidakseen »pysäyttää omille tarkoitusperille vahingollisia tietoja?» Että kaukonäköinen juutalaiskansa on jo aikoja sitten ymmärtänyt ottaa haltuunsa uutistoimistot, että se omistaa suurimmat lehdet joka maassa, Suomessakin, ja että se pankkiensa ja salaseurojensa avulla hallitsee koko n.s. »julkista sanaa», sitä ei Lepon kirjassa luonnollisesti mainita. Mutta että tämä asianlaita ei ole ollenkaan tuntematon sanomalehtimiehille, näkyy muutamista vihjauksista, joita »Uusi Suomi» antoi edellämainitun kirjan johdosta:

»Varsinkin maailmansodan jälkeen on suomalainenkin yleisö tutustunut tavalla tai toisella, yhteydessä tai toisessa, voimiin, joiden vaikutusta ja merkitystä on aikaisemmin ollut vaikeata edes aavistaakaan, saati varmasti tietää, mutta joiden olemassaolo ja koko kansainväliseen elämään ulottuva teho on etenkin parina viime vuosikymmenenä alkanut valjeta ajanmerkkien valppaille seuraajille. Koko julkinen elämä kaikkialla maailmassa on alettu vaistota kiedotuksi lukinverkkoon, jonka seittejä ei kyllä ole aina helppoa tuntea, mutta jonka takana vaikuttaa suuria voimia.»

Eräs pieni maaseutulehti aloitti muutamia vuosia sitten juutalaiskysymystä, juutalaisten maailmanherruuspyrkimyksiä käsittelevän artikkelisarjan. Mutta tämä keskeytettiin ja käsky siihen tuli eräästä hyvin kansallisesta pankista. Että kielto tuli vasta kun kaksi artikkelia oli jo julkaistu, on todistus siitä, että se tuli »jostakin ylempää».

Tämä tapaus on näyte siitä, että pieniä maaseutulehtiäkin valvotaan, että ne eivät pääsisi kirjoittamaan mitään juutalaisten pyrkimyksille vahingollista.

Miksi »julkinen sana» ei saa kirjoittaa juutalaisten maailmanvallankumouspyrkimyksistä? Juutalaiset itse sanovat, että tällaiset väitteet ovat valheellisia ja että he senvuoksi estävät lehtiä julkaisemasta vihjeitäkin sellaisesta. Mutta jos nämä väitteet olisivat kaikkea perää vailla, niin niitten julkaisemisesta ei pitäisi olla kenellekään vaaraa. Jos juutalaiset eivät todellakaan pyri maailmanherruuteen, niin kehoitukset puolustautumaan tätä pyrkimystä vastaan ovat myöskin mitättömiä. Puolustautuminen olematonta vastaan on turhaa ja aiheuttaa vain vaivaa sille, joka sellaista tekee! Jos joku väittäisi, että mustalaiset pyrkivät maailmanvaltiuteen, niin kaikki ainakin hymyilisivät, elleivät nauraisi. Mutta kun joku väittää samaa juutalaisista, niin heti kaikki suuttuvat ja joka taholta vaaditaan vaitioloa. Jotkut perustelevat suuttumustaan sillä, että tällainen väite »vahingoittaa juutalaisia» tai »järkyttää yhteiskuntamme perusteita». Ajatelkaamme, että mustalaisista väitettäisiin samaa! Mitä vahinkoa tästä olisi heille? — Ei mitään! He vaihtaisivat hevosia ja eläisivät kuten ennenkin, eikä kukaan kävisi sen kimppuun, joka väittäisi, että he tavoittelevat maailmanvaltiutta! — Mutta jos heillä todella olisi sellaisia suunnitelmia, niin olisi niitten toteuttamiselle näistä väitteistä vahinkoa. Ellei juutalaisilla jo olisi tavatonta vaikutusvaltaa, niin kuka sitten estää ja miksi sellaisten väitteitten julkaisemisen, että he ovat vallassa? Tällainen väitehän olisi vaaraton »rauhallisesti asuvalle juutalaiskansalle» ja sen perättömyys tulisi muutenkin heti ilmi!

Mitä hyödyttää sinua, sanomalehtimies, kaikki kirjoittaminen ja touhuaminen, kun yläpuolellasi on mahti, »aivan pyhä», niin »pyhä», ettet saa sitä edes sormellasi osoittaa? Eikö ole turhaa, että me suomalaiset riitelemme keskenämme pienistä »eduistamme», kun yläpuolellamme on mahti, jonka suuret edut otetaan aina ensi sijassa huomioon? — Tämä mahti, juutalaisten ja salaseurain organisoima rahamahti on poistettava! Suomen kansa tulee sen itse lopettamaan heti kun se pääsee perille sen toiminnasta.

Sanomalehtimies! Joudut usein tekemisiin tämän kahlehtivan mahdin kanssa. Jos olet rehellinen, sinua varmaan usein suututtaa sen salamyhkäisyys ja valheellisuus. Juutalaisuudesta ja vapaamuurariudesta, joista kummastakin sinulla on omakohtaisia kokemuksia, voit kirjoittaa tässä köyhässä ja pienessä, mutta rahavaltiaista riippumattomassa, vapaassa lehdessä. Tällä tavoin olet osaltasi vapauttamassa »yleistä mielipidettä» juutalaisuuden luomista kahleista!

Työmme.

Vaalien tulos on osoittanut nykyisen kapitalistisen järjestelmän kehityksen tien, joka hitaasti ja asteettaisesti on vuosi vuodelta pakoittanut suurimman osan työtätekevästä kansastamme kansainvälisen marxilaisuuden aatteista itselleen turvaa hakemaan.

Suomen kansan kokonaisuus on kuitenkin tyynesti suhtautunut tähän kehitykseen, sillä kehityksen kulun asteittainen hitaus on ennättänyt muokata yleisen mielipiteen sellaiseksi, että kun sitä on käytännössä toteutettu, ei kansa enää silloin julkisessa kehityksessä muutosta huomannutkaan.

Mitkä tekijät sitten ovat aiheuttaneet nykyisen yhteiskunnan kehityksen luisumisen luokkataisteluun, köyhälistöopin kansainvälisyyden etenemiseen. *Sen on pakoittanut kapitalistinen järjestelmä (pääoman väärinkäyttö).*

Silloin kun työ ja työntekijät alistettiin rahavallan palvelijaksi, ja pystytettiin järjestelmä, jonka periaatteena on kaikkien taistelu kaikkia vastaan.

Tätä järjestelmää on puolue-elämä uskollisesti pönkittänyt — niiden toiminta on ollut erimielisyyksien ja ristiriitojen määrätietoista syventämistä.

Erimielisyys on hitaasti vaikuttava myrkky — sopiva hetki voi puhaltaa kytevän hiilloksen ilmiliekkiin ja silloin sen kylväjä kansainvälinen juutalaishenki korjaa sadon veljesveremme hinnalla.

Osa kansastamme pitää nykyistä porvarillista järjestelmää ainoana oikeana ja toinen osa kansainvälistä juutalaisuutta.

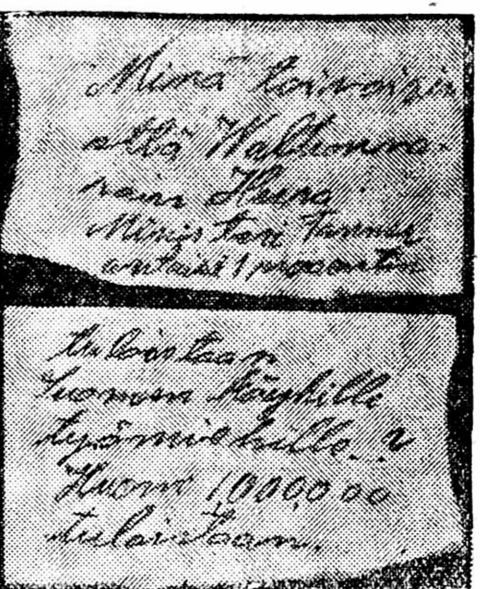
Kuitenkin täytyy jokaisen rehellisen ihmisen, joka tuomitsee marxilaisuuden, myöskin tuomita kapitalistinen itsekäs hyötyilypolitiikka.

Porvarillinen työnantaja ja marxilainen työntekijä rakentavat samalle periaatteelliselle pohjalle, voimakkaamman voittoon, olkoon se sitten kansan kokonaisuuden etua kohtaan kuinka suuri rikos tahansa.

Kansan yhteinen etu oli nytkin vaaleissa kaunis iskusana puolueittemme huulilta, jotka sitä juuri määrätietoisesti hävittävät.

Yksimielisyyttä ei kuitenkaan luoda suppeassa puoluemaailmankatsomuksellisessa hengessä, vaan taistelemalla siellä, missä erimielisyys rehoittaa ja niitä vastaan, jotka erimielisyyttä synnyttävät. Sille tielle lähteminen ei tarkoita porvarillisen ja marxilaisen ajattelun tukemista, vaan sen hävittämistä. Ei kuitenkaan suomalaista porvaria ja työmiestä vastaan, vaan sitä väärää henkeä joka nykyisin vallitsee — voittaaksemme heidän luottamuksensa todelliseen kansalliseen uudistustaisteluun. Yksimielisyyden puolesta taisteleminen voi vaatia meiltä uhrauksia, mutta mitä merkitsee meidän yksilölliset etumme sen tosiasian rinnalla, että voimme estää kansamme häviöönjohtavan lopullisen rappeutumisen. Uhrauksia vaaditaan koko kansaltamme, mutta ennen kaikkea niiltä, jotka ensimmäisinä oivaltavat kansayhteyden velvollisuuden vaatimukset. Uhrauksien tullessa Suomen kansan hyväksi, ei tällainen elämäntyö ole milloinkaan liian suuri.

Kirje toveri Tannerille!

Äskeisissä eduskuntavaaleissa oli Noormarkun 1. äänestysalueessa erään äänestyslipun ohella pantu vaaliuurnaan ylläkuvattu lappu.

Mitähän tämä äänestäjä oikeastaan ajattelee, osoittaessaan »työväenpuolueen» fyyrerille, toveri Väinö Tannerille, tämänlaisen toivomuksen!

Lieneekö tämä enteitä työväestömme havahtumisesta ymmärtämään, että kansainvälinen juutalaismarxilaisuus valmistaa johtajillensa suurenmoiset »lihapadat» työväestön saadessa tyytyä ajattelemaan: »toivossa on hyvä elää».

Lukijalle.

Meille on soittanut usea vapaamuurariksi itseään sanova henkilö. Kukaan heistä ei kumminkaan ole suostunut mainitsemaan nimeänsä, joten emme ole ryhtyneet heidän kanssaan keskusteluihin, emmekä siis voi kertoa lukijoillemme, mikä näitten salaperäisten soittelijoitten mieltä painaa.

Emme tiedä opetetaanko looseissa soittelemaan nimettömänä, mutta tavalliset päivänvaloon tottuneet kansalaiset pitävät sitä sopimattomana tapana, joten kehoittaisimme arvoisia veljiä säästämään tämän tavan käytön vain loosin puitteissa tapahtuvaan »veljelliseen» kanssakäymiseen, johon se muutenkin erittäin hyvin sopii.

Meksikossa alkaa naisten ristiretki kommunismia vastaan.

Meksikon naiset ovat ryhtyneet ainutlaatuiseen alotteeseen järjestämällä naisten suurtaistelun kommunismia vastaan. Joku aika siitä perustettiin n.s. kommunismin-vastainen naisten legiona, johon nykyisin kuuluu n. 10.000 jäsentä koko maassa, ja yksistään Mexico Cityssä 3.600. Järjestö valmentaa pahaillaan 25 siihen parhaiten soveltuvaa jäsentään puhujiksi, jotka lähetetään kiertämään Meksikkoa. Nämä jäsenet saavat perusteellisen opetuksen kaikessa, mikä kuuluu kommunismin oppeihin ja taistelutapoihin, voidakseen lyödä kommunistit heidän omilla aseillaan.

Kuluttajat!

Te autatte suuren voimakkaan Suomen rakennustyötä, tehdessänne ostoksenne yksityisyrittäjiltä ja erikoisesti ostaessanne kulutustavarat niiltä kauppiailta, jotka ilmoituksin tukevat työtämme!

Saapunutta.

Lehtemme toimitus on saanut osakseen myötämielisyyttä sekä myöskin ankaraa arvostelua. Julkaisemme tässä yhden kumpienkin joukosta.

Eräs nimimerkki »demokraatti» purkaa kiukkuaan meihin m.m. seuraavasti:

»Ruokottomin skandaalilehti mitä olen koskaan nähnyt Suomessa painettavan. Teille näyttää tuottavan suurta tyydytystä tonkia asioita, joihin vastuunsa tuntevat, säädylliset sanomalehtimiehet eivät puutu ja jotka sitäpaitsi eivät ainakaan teille kuulu. Vapaamuurariudesta ja sen jaloista päämääristä ja siitä mitä se jo on saanut aikaan ihmisyyden hyväksi teillä ei näytä olevan aavistustakaan.»

Kumpi on ruokottomampaa, skandaalin tekeminen vaiko sen paljastaminen? — Vapaamuurariudesta uskoo »demokraatti» olevansa varmaan mitä parhaiten perillä. Meidän tietomme perustuvat poliisin eri maissa takavarikoimiin loosien arkistoihin ja muuhun viralliseen ainehistoon.

»Sionin Viisaitten Pöytäkirjoissa» sanotaan m.m.: »Vakavista vastustajista suoriudumme helposti, sillä heillä ei tule olemaan yhtään sanomalehteä käytettävissään. Syyksi julkaisun ehkäisemiseen esitämme, että se ilman asiallisia syitä vain kiihoittaa yleistä mielipidettä.»

Kansallisen Työn toimitus.

Olen lukenut Kansallista Työtä ja tullut vakuutetuksi sen suuren asian oikeudesta, jota te ajatte. Sanalla sanoen on minusta tullut sen kiihkeä kannattaja ja ihailija. Vastukset ovat vuoren korkuiset, joukkonne on vielä pieni ja äänenne kuin maan matosen ruikutus suurten puolueiden ääntenkannattajain joukossa, mutta olen vakuutettu siitä, että joskus on tuleva aika, jolloin voimanne on suuri ja kaikki aatteet murtava. Haluaisinpa minä nähdä tuon ajan saadakseni iloita kansan yhtenäisestä mahtavasta noususta. Tämä aate on luotu voittamaan. Mitä vaikeammat olosuhteet ovat, mitä ankarampi epäkansallisten voimain vastus, sitä voimakkaammin on kuuluva herätyshuuto ja kokoava ympärilleen epäitsekästä, isänmaata ja kansaa rakastavaa ainesta.

Haluan tilata »Kansallisen Työn», se antaa minulle aina uutta voimaa ja valaistusta totuuden etsimiseen tässä poliittisessa sekasotkussa, korvaten täydellisesti minulta puuttuvan samoin ajattelevan ilmapiirin. Toivon kuitenkin omaltakin osaltani voivani pikku hiljaa tehdä omassa ympäristössäni jotain aatteen hyväksi —

— — — — —

Onkohan keskuudessanne mitään järjestöä vastaavaa, ulkonaista ryhmää?

Tervehdykseni toimittaja Oksaselle, joka on ihailtavalla sitkeydellä ajanut kansallisen uudistustyön aatetta vuosikausia! Taisteluterveiset myös muille samoin ajatteleville!

Onko halvalla rahalla varjopuolia?

Viime kuukausina on Ruotsista tulleen aloitteen johdosta Suomenkin lehdistössä selitelty yleisölle n.s. »halvan rahan» varjopuolia, on siis valmisteltu ihmisiä siihen, että korkokanta lähitulevaisuudessa voisi nousta ilman yleisössä syntyvää vastavaikutusta.

Halvan rahan mukanaan tuomista vaaroista mainitaan ensiksi maatalous- ja rakennuskiinteistöjen hintojen nousu, mikä on suoranainen seuraus siitä, että korkokannan laskiessa kiinteistön hoitokulut vastaavasti laskevat. Tämä hintojen nousu sinänsä ei olisi erikoinen vaara, mutta korkokannan ja kiinteistöjen hoitokulujen jälleen noustessa ja kiinteistöjen myyntihintojen vastaavasti laskiessa joutuvat kiinteistönsä korkealla hinnalla ostaneet henkilöt rahallisiin vaikeuksiin, minkä ilmiön laajoissa mitoissa esiintyessä saattaa olla seurauksena yleinen taloudellinen romahdus.

Toisena halvan rahan varjopuolena mainitaan se seikka, että piensäästäjät menettävät säästämishalunsa, kun korkotulot säästöistä ovat vaatimattomat. Sen sanotaan johtavan helposti tuhlaavaisuuteen ja harkitsemattomaan taloudelliseen toimintaan.

Tämän jälkeen tunnustetaan tosin, että halpa raha on edullinen elinkeinoelämälle, erittäinkin rakennustoiminnalle, ja sitä tietä myös suurelle yleisölle, koska se sallii sen toimia pienemmin korkorasituksin ja elvyttää siten itse taloudellista yritteliäisyyttä. Mutta tähän lisätään kohta, että tuollainen koron halpuus on samalla sangen vaarallinen etu, koska se saattaa olla vain tilapäinen, varomattomuuksiin houkutteleva ilmiö, mikä korkokannan jälleen noustessa kääntyy luoton varassa toimivaa yrittäjää vastaan.

Tällaisen selostuksen jälkeen ei sanomalehdistöllämme ole ollut omasta puolestaan mitään lisättävää, vaan on yleisö saanut jäädä epämiellyttävän pelon ja epävarmuuden tilaan kansakunnan ja oman taloudellisen elämänsä suhteen. Korkokanta olisi kohtuullinen ja houkuttelee yrittämään, mutta moinen mustamaalaus peloittaa. Ja se ehkä onkin tarkoitus! Koko mustamaalaus kun on näet mitä parhainta propagandaa nykyisen taloustieteen puolesta, joka selittää, että kaikki on epävarmaa, mistään ei tiedä mitään, asiat saattavat mennä niin tai näin — mistäs sitä tietää — johtuen auringonpilkuista tai sielutieteellisistä hienouksista tai »yleisen taivaan» synkkenemisestä. Talouselämä on nyt muka kertakaikkiaan sellainen ennaltaaavistamaton, laskematon koneisto, minkä murskattavaksi meidän on kunkin vuorollamme jäätävä, usean meistä useaankin kertaan. Niin, että paras on ristiä kätensä ja antaa tulla mitä tulee koettamatta pullikoida vastaan!

Aivan niin ikävästi ei asian laita kuitenkaan ole! Talouselämäkin noudattaa omia lakejaan, jotka ovat pohjakäsitteiltään tutut kenelle korvenraivaajalle tahansa, joiden hienoudet tuntevat vain pieneen rahamiespiiriin kuuluvat herrat. He johtavat koko maan talouselämää noita lakeja hyväkseen käyttäen, mutta varoen tarkasti päästämästä muita asioista perille. Paras keino ihmisten hämäämiseksi on sekoittaa käsitteet ja selittää koko vyyhdin olevan sellaisen, ettei siitä voi päästä selville muka tiedemiehetkään.

Mutta nuo talouselämän lait alkavat nykyään olla jo harmillisen hyvin selvillä myös joukolle tavallisia kansalaisia, jotka haluavat saattaa talouselämän kulkemaan noiden samojen lakien mukaisesti niin, että talouselämä hyödyttää *koko kansaa.*

Jo yleinen kapitalistinen talouspropaganda tunnustaa, että alhainen korko on eduksi kansakunnan talouselämälle, mutta sen tuottamaa etua estää käyttämästä pelko koron vaihtelun mukanaan tuomista yllätyksistä. Jos koron vaihtelusta päästäisiin, voitaisiin siis alhainen korko saattaa tuottamaan hyötyä. Hyvä! Järjestäköön valtiovalta asian niin, ettei korko heilahtele. Meillä on valtiovallan käytettävissä Suomen Pankki, joka pystyy sen tekemään, jos sillä vain on siihen *tahtoa.* Kykyä sillä kyllä on. Se on tieteellinen totuus, minkä yksityiskohtiin emme tässä yhteydessä voi puuttua. Käytännöllinen totuus on taas se, ettei Suomen Pankki halua tuota tervettä talous- ja rahapolitiikkaa ajaa. Muutosta näihin asioihin ei saada ennenkuin Suomen kansa itse on tajunnut tämän totuuden ja voimallaan on pakoittanut toimeenpanevat elimensä todella työskentelemään toimeksiantajansa, Suomen kansan tahdon mukaisesti, niin että kansallisrikkautemme koituvat kansamme hyväksi.

Suuren lännen demokraattisia saavutuksia.

Washington, 1. 7. (Stefani)

Yhdysvaltain varainhoitovuosi päättyi eilen. Maan valtiovelka on nyt 40 miljaardia 374 miljoonaa dollaria, kun se vuosi sitten oli 37 miljaardia 121 miljoonaa. Valtion menot kuluneen vuoden aikana olivat 9 miljaardia 128 miljoonaa dollaria, ja edellisenä varainhoitovuonna 7 miljaardia 456 miljoonaa dollaria, ja tulot 5 miljaardia 640 miljoonaa, kun edellisen vuoden tulot olivat 6 miljaardia 204 miljoonaa dollaria. Uudelle varainhoitovuodelle on kongressi hyväksynyt 11 miljaardiin nousevan menoarvion, ja senaatissa hyväksyttiin eilen 1 miljaardin 750 miljoonan dollarin määrärahat työttömyystorjuntaan avustusten ja yleisten töiden muodossa.

100,000 hätäaputyöläistä.

New York, 8. 7. (STT)

Noin 100.000 Yhdysvaltain hätäaputyöläistä ryhtyi perjantaina lakkoon sen johdosta, että työaikaa on lisätty ja muutamissa tapauksissa vähennetty työpalkkoja uuden hätäapulain perusteella. Yksistään New Yorkissa on noin 25.000 miestä ryhtynyt lakkoon, mikä on aiheuttanut huomattavan pysähdyksen eräissä talo- ja tierakennustöissä.

Kun me lisäksi vielä otamme huomioon, että USA:ssa on 12 milj. työtöntä (perheineen n. 30 milj.) eli siis neljännes Yhdysvaltain 120 milj:sta kansasta, ovat nämät uutiset lohduttomia. Kaiken lisäksi USA:han on viime vuosien aikana virrannut juutalaisten rahoja Euroopasta, ollen ne nyt yli puolet maailman kultavaroista. Mutta tämäkään ei ole vielä riittänyt auttamaan sosialidemokraattista juutalaisveristä Rooseveltiä saamaan parannusta kurjiin työttömyysoloihin. Rooseveltin juutalaisten johtama (New Deal) politiikalla ei liene tarkoitustakaan parantaa USA:n työtätekevän kansan asemaa.

Sen sijaan täytyy meidän suomalaisten ihmetellä sitä valheellista propagandaa jolla meillä yleisradiota myöden ylistetään demokraattista Amerikkaa maasta taivaaseen harhauttaen siten kansaamme saamasta todellista käsitystä USA:n oloista.

Juutalaisuus päivänvaloon:

Englannin juutalainen sotaministeri Hore Belisha

NEUVOTTELEE PARIISISSA.

Pariisi, 4. 7. (Stefani)

Englannin sotaministerillä Hore-Belishalla oli tänään kaksi pitkää neuvottelua kenraali Gamelinin ja meriministeri Campinchin kanssa.

Illalla hän piti puheen ranskalais-brittiläisen seuran vuosijuhlassa, tähdentäen, etteivät Ranska ja Englanti aio sallia minkään muun valtion nousta Euroopassa ylivaltaan.

Jokainen joka vähänkin tuntee nykyisiä maailman suurpoliittisia oloja ymmärtää sen luonnottoman tilanteen, jonka Englannin maailmanvallan juutalainen imperialismi on synnyttänyt, halliten julmaa väkivaltaa käyttäen neljättäosaa maapallosta ja sen kansoista. Mutta jos joku kansallisesti voimakas valtio rohkenee nyt tasaveroisuuden nimessä esittää oikeutettuja vaatimuksia, on juutalaisten johtama suuri demokratia tässäkin tapauksessa suoraa Englannin juutalaisen sotaministerin suusta puhuttamassa.

»Ranska ja Englanti ei aio sallia minkään valtion nousta Euroopassa ylivaltaan» kuuluu suomeksi suunnilleen näin: Ranskan ja Englannin juutalainen demokratia ei salli kansallisvaltioiden saavan niitä oikeuksia, jotka heille kuuluvat. He eivät saa vapautua juutalaisen maailmanvallan koronkiskonnalta ilman kalliita lunnaita vaikkapa se syöksisi kansat kohtalokkaaseen maailmansotaan.

Juutalaisten maahanmuutto vaarana Eestissä

toteaa "Uus Eesti".

Juutalaisten salainen maahanmuutto alkaa muodostua vakavaksi vaaraksi Eestin kansakunnan yhtenäisyydelle ja maan talouselämälle, kirjoittaa »Uus Eesti», vaatien hallitusta ryhtymään tätä laitonta siirtolaisuutta vastaan tarmokkaisiin toimenpiteisiin.

Juutalaisvainot alkavat Egyptissäkin?

Kairo, 6. 7. (Stefani)

Tänä aamuna löydettiin pommi Kairon suuren synagoogan sivuoven vierestä. Tieto on herättänyt suurta pelkoa Kairon juutalaisten keskuudessa, sillä pelätään, että juutalaisvastainen mieliala Egyptissä alkaa purkautua väkivaltaisiin tekoihin.

Juutalaisuus New Yorkissa.

Ajan Suunta 9. 7. 39.

Seuraavassa julkaisemme eräitä lukuja juutalaisuuden vallasta New Yorkissa, osoitukseksi siitä, kuinka tavattomaan valtaan juutalaiset ovat tuossa maailmankaupungissa päässeet. New Yorkissa näet toimii juutalaisten oma tutkimuslaitos, prof. Moritz Kohenin johdolla, joka on julkaissut tilastotietoja juuri samasta asiasta.

New Yorkin asukkaista on Kohenin tietojen mukaan 2 milj. juutalaisia. Kaupungin 34.000 tehtaasta on 2/3 juutalaisten omistamia. Turkisteollisuus on kokonaan heidän käsissään. Valmiiden vaatteiden valmistamot melkein kaikki. Paperiteollisuudesta puolet. Elintarvike- ja tupakkateollisuuden 1.700 työnantajasta 830 on juutalaisia, lasiteollisuuden 395:stä 200. Metalliteollisuuden 3.000 yrityksestä on 1.000 juutalaisilla, apteekeista lähes 2/3, huonekalu- ja taloustarvikekaupoista 67 %. Rakennusteollisuudessa on 10.000 työnantajaa, heistä 4.000 juutalaisia.

New Yorkin teatteri- ja musiikkimaailmassa toimii 22.000 juutalaista, heistä 7.000 näyttelijää ja 12.500 muusikeria. Juutalaisia opettajia on 10.000, kirjailijoita 3.500, insinöörejä 5.000, arkkitehtejä 1.000, kemistejä 1.000, professoreja 300, lääkäreitä 7.000, asianajajia 12.000, hammaslääkäreitä 4.000 ja valokuvaajia 2.000.

Kaupunginhallinnossa on 18.000 juutalaista, finanssilaitoksissa 7.000 ja vakuutuslaitoksissa 6.000.

Juutalais-propagandaa nenäliinassa.

Englannissa on alettu levittää propagandanenäliinaa entisen Tshekko-Slovakian hyväksi. »Uj Magyarsàg», joka tästä kirjoittaa, huomauttaa, miten vähän Englannissa tunnetaan Keski-Euroopan todellista asemaa.

Ajan Suunta 2. 7. 39.

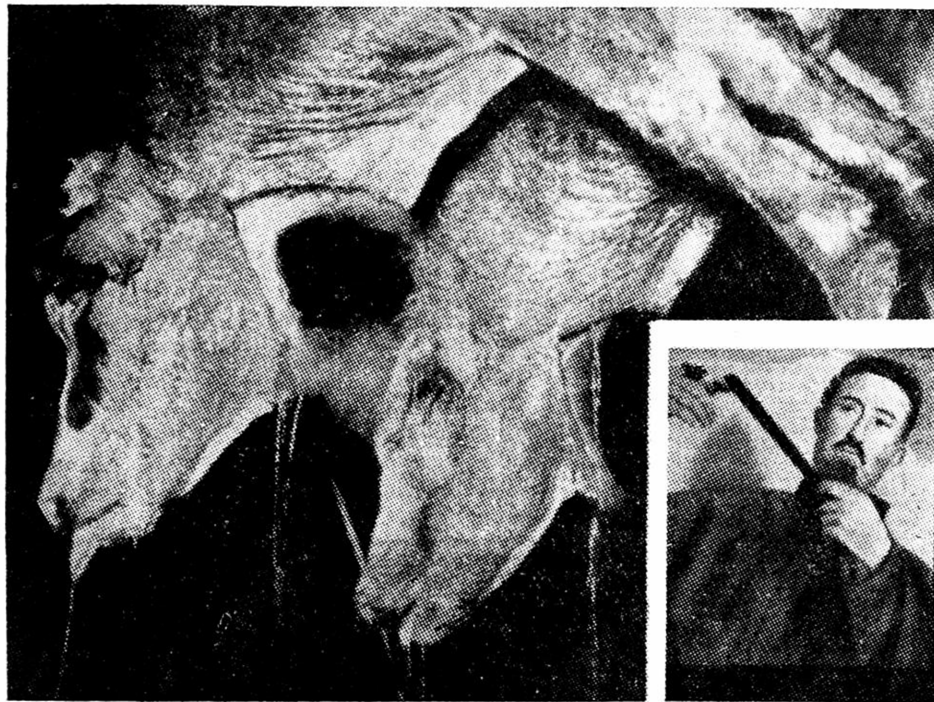
TUHOPOLTTAJAT HÄVITTÄNEET KAKSI LIETTUAN PIKKUKAUPUNKIA.

Kaunas, 1. 7. (Stefani)

Touragen seuduilla, Memelin alueen pohjoispuolella sijaitsevat Kuliain ja Scilalen pikkukaupungit ovat miltei kokonaan tuhoutuneet tulipaloissa, joita epäillään Memelistä muuttaneiden kumouksellisten ainesten ja paikallisten juutalaisten sytyttämiksi.

Kansa nousee . . .

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Juutalaisen raakuuden näyte. Shektatut eläimet menehtyvät verenvuotoon uhrina juutalaiselle verenhimolle.

lö, jonka tulee olla toimintavalmiina jo eläintä sidottaessa;
että kaulasuonten katkaiseminen toimitetaan mahdollisimman terävällä asella ja nopeasti heti eläimen kaatumisen jälkeen;
että eläin heti kaulasuonten katkaisemisen jälkeen tainnutetaan joko ampumakojeella tai lyömällä sitä otsaan, tai siipikarjaan kuuluvaa eläintä päähän, tai käyttämällä tarkoitukseen hyväksyttyä sähkölaitetta.»

On mitä hirveintä, että tämä kansa pakoitetaan pitämään keskuudessansa tällaista juutalaista paholaisjoukkoa ja vielä kansan siveellisiin käsitteisiin perustuviin lakeihin tehdään kansaa kuulematta, juutalaismuunnoksia minkä johdosta näitä paholaisten tekoja oikein lailla suositaan.

Me toivomme, että Suomen Lihakauppiasliitto, joka asetuksen muutosta on nyt lähtenyt ajamaan kansantahdon mukaiseksi, tulee mitä voimaperäisimmin sitä hoitamaan ja olemme varmoja, että kansa on siinä heidän takanansa.

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Kansallinen vapaus vaiko . . .

Loimme jo viime numerossa yleiskatsauksen osuustoiminnallisesta kehityksestä Suomessa ja osoitimme siinä piilevän suuren vaaran elinkeinonharjoittamis- ja suorastaan kansalliselle vapaudellemme. Painostamme vielä sitä seikkaa, että maanviljelijäin taholta perustetut ja heidän hallitsemansa maataloustuotannolliset, kuten meijeri-, teurastamo-, traktori-, kuljetus- j.n.e. osuuskunnat, ovat hyvinkin kannatettavia osuustoiminnan muotoja, koska niiden avulla voidaan maataloustuotteitten kustannuksia pienentää huomattavasti taikka kuljettaa tuotteet tiivistetyssä muodossa kulutuskeskuksiin, joten hyöty tästä lankeaa kokonaisuudessaan kansalle. Mutta niin pian kun nämä osuuskunnat muodostuvat suuriksi ja »kaupunkilaisherrojen» omistukseen, voivat he keinotella niitten avulla ansiottomasti sekä kuluttavan väestön, maanviljelijäin ja vieläpä valtionkin kustannuksella. Tämän tähden m.m. voimme puhua maataloustuotanto-osuuskuntienkin vaarallisesta yliorganisoinnista, joka maanviljelijäin kohdalta painaa maa- ja karjataloustuotteitten hinnat kohtuuttoman alas, kuluttajien joutuessa maksamaan taasen liian korkeita hintoja niistä. Tämä ei ole vaikuttamatta yhteiskunnallisiin ja poliittisiin tekijöihin.

Mutta vielä vakavamman luonteen saa asia tarkastellessamme sitä n.s. *kulutusosuustoiminnan* kohdalta, joka kytkettynä kansainväliseen luokkataistelupeliin antaa sosialidemokraattiselle puolueelle voimakkaan lisän juutalais-marxilaisen materialismin toteuttajana. Mikään muu talousmuoto kuin tämä, ei muokkaa yhtä suuressa määrin ja niin monilla yritteliäisyyden aloilla, yhteiskunnallista maaperää alttiiksi hyökkäävälle kansainväliselle kolhoosijärjestelmälle, jota tunnetusti johtaa juutalaisuus maailmanvaltansa tyydyttämisen janossa. Kulutusosuutoiminnan perusedellytys, toteutettuna koko laajuudessaan, on valtiososialismi, joka ideologisesti sanottuna on samaa kuin bolshevismi. Muissa kuin bolshevistisissa valtioissa, riippuu kulutusosuustoiminnan menestyminen kansallisesta valistuneisuudesta, taloudellisesta toiminnanvapaudesta ja ennen kaikkea valtiovallan tuesta. Valtakunnassa, missä valtiovalta ei hallitse, mutta ohjaa taloudellisen elämän vapautta, ei kulutusosuustoiminta voi menestyä. Valtakunnassa, missä kansa on siveellisesti valistunutta, ei kulutusosuustoiminta voi menestyä. Valtakunnassa, missä kulutusosuustoiminta ei saa valtiovallan tukea taloudellisesti, ei se voi myöskään menestyä. Tämä johtuu yksinkertaisesti siitä, että kulutusosuustoiminta ei ole luova, itsestään kehittynyt järjestelmä, vaan on se täydellisesti keinotekoinen politiikan välikappale. — Niinpä tunnettu osuustoimintamies ja tietääksemme juutalainen prof. M. I. Tugan-Baranovsky selittää laajassa teoksessaan »Osuustoiminnan sosiaaliset perusteet», tämän järjestelmän perustamisesta seuraavaa:

»Osuustoiminnan keksivät aikaisemmin yksityiset henkilöt (Prof. Werner Sombartin mukaan, »Die Juden und das Wirtschaftsleben» suom. »Juutalaiset ja talouselämä» vuodelta 1912, olivat nämä yksityiset henkilöt juutalaisia. — Kirj. huomautus) keinona nykyisen yhteiskunnallis-taloudellisen järjestelmän muuttamiseksi, ja vasta tämän ajatuksen yhteydessä osuustoiminta tuli mahtavaksi voimaksi. Vastakohtana kapitalismin »luonnolliselle» kehittymiselle osuustoiminta luotiin »keinotekoisesti».»

Tästä saamme jo todisteen siihen, että kulutusosuustoiminnallinen kauppamuoto on keinotekoisesti tehty, muuttaaksensa yhteiskunnallistaloudellisen järjestelmän. Kun lisäksi tiedämme, ketä keksijät ovat olleet ja kummoisen maailmankatsomuksen läpitunkemia he ovat, siis juutalaiset, niin voimme olla täydellisesti vakuuttuneita siitä, että tämä kansainvälinen maailmanvaltaan pyrkivä talmudistinen, Jahven, koko ihmiskuntaa väkivalloin orjuuttamaan valitsema kansa, ei ole keksinyt kulutusosuustoimintaa ja sitä aatteellisesti propagoinut suinkaan meidän hyvinvointiamme silmälläpitäen, vaan pannaksensa meidät kolhoosijärjestelmänsä pakkopaitaan. — Lainaamme vielä valtiovarainministerimme jo edellä nimetystä kirjasesta seuraavan sekajuutalaisen Leninin, Neuvosto-Venäjällä, juutalaisen Karl Marxin aatteitten toteuttajan mielipiteen osuustoimintaliikkeestä, niin kantamme on ehdoton.

»Lenin oli sanonut, ettei ole olemassa mitään ehdottomia osuustoiminnallisia totuuksia, niinkuin vanhat osuustoimintamiehet otaksuvat, jotka luulivat löytäneensä nämä totuudet Rochdalen periaatteista. Nämä periaatteet ja osuustoiminnan tehtävät voivat muuttua sen mukaan kuin talouselämän ja luokkataistelun olosuhteet muuttuvat.»

Huomaamme tästä edelleen, että osuustoiminta, olkoon, että se toimii vielä viattomuuden verhoon kääriytyneenä nykyisen yhteiskunnallis-taloudellisen järjestelmän helmassa, voidaan suurena kollektiivisena kokonaisuutena helposti muuttaa sen mukaan kuin juutalaisen Karl Marxin teoriojen kehittyessä talouselämän ja luokkataistelun olosuhteet muuttuvat. — Näin ei suinkaan voisi tapahtua sellaisessa yhteiskunnassa, missä terve yksityisyritteliäisyys vallitsee, missä yrittäjän oma pää määrittelee mikä on kansan ja hänen oman etunsa mukaista. (Riisto-kapitalismi ei sovi terveen yksityisyritteliäisyyden piiriin.)

Nimenomaan kulutusosuustoiminnassa ja kapitalistisessa trustiutumisessa on jo olemassa äärettömän suuri vaara, sillä juuri ne hävittävät tervettä yksityisyritteliäisyyttä ja suomalaista omatoimisuutta, riistäen sen lisäksi useissa tapauksissa monopolisoitumisen kautta, kansaa häikäilemättömästi. Tästä kaikesta ei voi olla seurauksena muu, kuin palkkalais-armeijan jatkuva kasvaminen ja lisäksi, että yhä harvemmat yksityiset eturyhmät voivat mielivaltaisesti määritellä palkkalaisten palkkatasonkin. Täten pienenee jatkuvasti se terve yhteiskuntaa rakentava pieneläjien muodostama kansanosa, joiden elämänkäsitykseen kuuluu kansallisen vapauden, suomalaisen kulttuurin, kristillisen uskonnon ja isiemme perinteiden vaaliminen. — Näin on juutalaisten tarkoituskin!

Kun tiedämme lisäksi, että valtiovarainministeri Väinö Tanner on juutalaismarxilaisen, maamme suurimman puolueen, pää, joka puolue on kytketty juutalaiseen kansainvälisyyteen ja kun tiedämme, että hra Tanner on lisäksi Kansainvälisen Osuustoimintaliiton presidentti, jossa miehessä siis personoituu nämä molemmat kansainväliset toimintajärjestelmät, vapaan kansallisen valtakuntamme tuhoksi, ja kun tunnemme hra Tannerin vaikutusvallan tämän kansan elämään, niin on meidän viimeistäänkin nyt tajuttava, että tämä pieni kansa seisoo todella vakavan kehitysjakson edessä. — Se ei auta tilannetta, että hra Tanner on suomalainen mies, sillä hänen maailmankatsomuksensa tunnemme sellaiseksi johonka ei voi luottaa. Juuri niistä leireistä olemme kuulleet: »Kirkko on vihollinen, jota ei kannata sääliä» — ja »Kristinusko on oopiumia kansalle.» Mihinkä siis pohjautuu näitten miesten omatunto ja heidän »oikeamielinen» toimintansa? — Se pohjautuu materialistiseen, juutalaisen Karl Marxin, historiankäsitykseen! Tämän johdosta he syöttävät Suomen kansalle kansainvälisen juutalaisen pureskelemaa »puppua», joka totisesti ei tule tätä kansaa lihottamaan.

Meidän toimintamme pohjana on suomalais-kansallinen ja kristillis-siveellinen maailmankatsomus, jonka rohkeasti tunnustamme ja tulemme tunnustamaan.

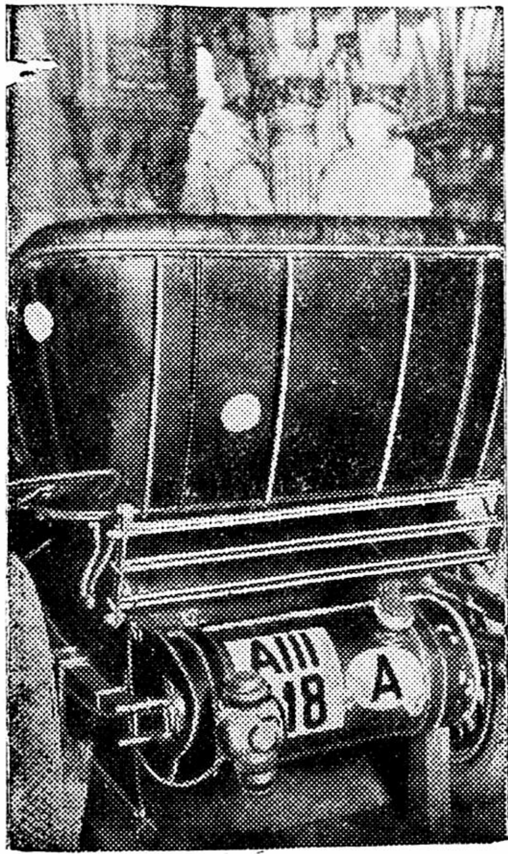
Me tahdomme kasvattaa Suomen kansaa tähän maailmankatsomukseen, niin että se tulee jokaiselle eläväksi ja toiminnanohjeeksi, olkoonpa kysymyksessä yhteiskunnalliset, taloudelliset taikka valvaltiolliset kysymykset.

Vasta tämä henki ratkaisee oikeuden mukaisesti yhteiskunnalliset ja taloudelliset kysymykset ja vasta se luo ympärillensä sellaisen järjestelmän, joka voi myöskin käytännössä oikeudenmukaisuuden toteuttaa. Vasta siveellisesti valistunut kansa voi ja osaa nauttia vapaudesta oikealla tavalla, olkoonpa kysymyksessä tehtailija, kauppias, muurari, maalari, konttoristi taikka kuka hyvänsä rehellinen henkisen ja ruumiillisen työn tekijä.

Jokaisella kansalaisella olkoon vapaus tehdä lähimmäisellensä ja samalla itsellensä hyvää, mutta hänellä älköön olko vapautta vahingoittaa lähimmäistään ja sen kautta itseänsä.

Me suomalaiset muodostamme yhden kansakokonaisuuden. On aivan hirtehistä kuulla juuri niitten puolueitten »huulilta» kauniit ja tavottelemisen arvoiset ajatukset vapaudesta, veljeydestä ja tasa-arvoisuudesta, jotka ammentavat koko toimintansa voiman luokkavihasta ja ovat kytketyt kansainvälisen juutalaisen johtamaan kolhoosijärjestelmään, jotka juutalaiset ovat mitä verenhimoisimpia diktaattoreita. Meidän on totisesti korkea aika ymmärtää millainen on tämä kolhoosidiktatuuri toteutettuna Neuvosto-Venäjällä. Siellä on olemassa »vapaus», mutta yksinomaan juutalaisilla ja millä tavalla he tätä vapautta ovat käyttäneet 20 vuoden aikana hyväksensä, se selviää siitä kun tiedämme, että Neuvosto-Venäjällä on tänä aikana tapettu yli 30.000.000 venäläistä yksistään tshekan virallisen tilaston mukaan. Tämä on se »demokraattisen» vapauden lopullinen vapaus, jota kohti mekin kuljemme m.m. osuustoiminnallisen kolhoosijärjestelmän vahvasti tukemana.

Me tahdomme vapauttaa kansamme henkisestä ja aineellisesta hädästä!
Suomalainen, se riippuu Sinusta itsestäsi!
Valitse!
Suomalais-kansallinen ja kristillis-siveellinen vapaus vaiko juutalais-kansainvälinen kolhoosiorjuus?

SARAJEVON LAUKAUKSET.

25 vuotta sitten, kesäkuun 28 päivänä 1914, osui ylläkuvattuihin vaunuihin kuulat, jotka surmasivat Itävalta-Unkarin arkkiherttuaparin ja sytyttivät siten maailmansodan ilmiliekkiin. Laukaukset ampui kolme juutalaista, Serbian isänmaalliseen Musta-Käsi-nimiseen vapaamuurarijärjestöön kuuluvaa vapaamuuraria, joista Gabriel Principin laukaukset osuivat. Nyt, neljännesvuosisadan kuluttua, seisoo maailma jälleen käsissään aseet, juutalaisten aseet, ja odottaa juutalaisten taholta tulevaa merkkiä alkaakseen verileikin uudelleen. Pystyvätkö kansalliset voimat tuon tuhon estämään? Jokaisen on velvollisuus tehdä parhaansa.

Lykätäänkö Ranskassa edustajakamarin vaalit kahdeksi vuodeksi?

Pariisi, 3. 7. (Stefani)

Ranskan hallitus päättänee ensi istunnossaan pidentää edustajakamarin jäsenten toimiaikaa neljästä vuodesta kuudeksi, jottei uusien vaalien yhteydessä välttämättömi äpuoluetaistelu ja tarvitsisi nykyisenä ajankohtana virittää.

Daladier pyytää Chamberlainia lykkäämään Englannin vaalit!

Lontoo, 8. 7. (Stefani)

»Daily Express» väittää, että pääministeri Daladier on pyytänyt Chamberlainia lykkäämään ensi vuoteen Englannin parlamenttivaalit. Daladier haluaa nimittäin itse, nykyisen kansainvälisen jännitystilan vuoksi lykätä Ranskan edustajakamarin vaalit kaksi vuotta eteenpäin, ja jos lykkäys Englannissa tapahtuu, on helpompi taivuttaa Ranskan yleinen mielipide suostumaan samansuuntaiseen toimenpiteeseen.

Suuret ylistetyt demokratiat osoittavat ylläolevista uutisista sisäistä eheätä yksimielistä voimaansa, josta meidänkin päivälehtemme kirjoittelevat joka päivä sivumäärin.

Uskollisuus vähässä on kaiken suuren pohjana mitä aikaansaadaan.

Wagner.

Pommit räjähtelevät Englannissa.

20 vuoden vankeustuomiot eivät peloita taistelevaa Irlantia.

Lontoo, 30. 6. (Stefani)

Lontoon rikostuomioistuin tuomitsi tänään viisi attentaatteihin syyllistynyttä irlantilaista aktivistia 20 vuodeksi vankeuteen kunkin. Kaikki tuomitut ovat vielä nuoria, iältään 19 ja 27 vuoden välillä. — — —

Kuultuaan tuomionsa Bradford niminen tuomittu, joka lienee Irlannin tasavaltalaisen armeijan johtohenkilöitä, lausui kylmäverisesti: »Taistelu jatkuu ja tulee jatkumaan niin kauan kuin yksikin englantilainen sotilas on Irlannin maaperällä.»

Useita räjähdyksiä maaseutukaupungeissa.

Lontoo, 2. 7. (STT)

Sunnuntain vastaisena yönä tapahtui Englannin maaseutukaupungeissa jälleen useita pommiräjähdyksiä, m.m. Birminghamissa, Leicesterissä, Derbyssä, Nottinghamissa ja Coventryssä. Ihmishenkien menetyksistä ei kuitenkaan ole saapunut tietoja.

Irlannin aktivistit toimivat vankilastakin.

Lontoo, 8. 7. (Stefani)

Poliisi on saanut käsiinsä sanoman, jonka eräät Dartmoorin vankilassa olevat Irlannin tasavaltalaisen armeijan johtomiehet yrittivät saada lähetetyksi taistelutovereilleen Irlantiin. Tässä kirjeessä kehoitettiin IRA:n jäseniä räjäyttämään kaksi kaasusäiliötä Dartmoorin lähistöllä.

Englanti on röyhkeällä politiikallaan ja valtavalla varustautumisellaan yrittänyt maailman poliittisen kriisin syntyessä salata omia sisäisiä heikkouksiaan. Yllä olevat uutiset osoittavat kuitenkin päivänselvästi sisäpoliittisen tilanteen Englannissa, jossa Irlannin kansa kahdenkymmenen vuoden vankeustuomioista huolimatta taistelee päättäväisesti Englannin terrorista hallitustapaa vastaan. Mitä voidaan silloin sanoa, jos Englanti joutuisi sotaan ,tuskin se silloin kykenisi hoitamaan edes orjuuttamiansa kansoja.

Kapina Waziristanissa Intian luoteisrajalla.

Lontoo, 8. 7. (Stefani)

Waziristanissa on puhjennut kapinaliike, jota johtaa Gul Mawaz niminen heimopäällikkö. Useita englantilaisia sotilaita haavoittui yhteenotossa kapinallisten kanssa Razmayn lähistöllä.

Yhteiskuntaa ei paranneta lakipykälien runsaudella, vaan parannuksen tuo henkisesti uudistuneista yksilöistä muodostunut kansakunta.

Kiitokset!

Tahdomme lausua kiitoksemme niille liikkeille, jotka ovat yhteisen asiamme ymmärtäen tukeneet toimintaamme runsain ilmoituksin. Olemme vakuutetut, että se tuki, minkä täten olemme saaneet ja jota edelleenkin tulemme tarvitsemaan, koituu lopuksi kansamme ja ilmoittajiemme yhteiseksi hyödyksi.

Kansallinen Työ.

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Työväki ja . . .

täytyvät levittämästä. Liikekannallepannut joukot olivat monin paikoin *kieltäytyneet* lähtemästä rintamalle juutalaisten hyväksi vertaan vuodattamaan. Strasslurgissa oli sattunut ikäviä levottomuuksia, joita emme puolusta, mutta, jotka olivat enteellisiä. Aseisiin kutsutut miehet olivat särkeneet juutalaisliikkeitten näyteikkunoita. Nämä tiedot ovat tulleet meille erään suomalaisen kautta, joka sattui olemaan Ranskassa mainitun »sodanuhan» aikana. Jos Ranska olisi tahtonut hyökätä Saksan kimppuun, niin juoksuhautoihin olisi pitänyt mennä Ranskan sotahullujen juutalaisten valtiomiesten itsensä.

Tällaisia tietoja juutalaisten suunnitelmia eri puolilla maailmaa kohdanneista vastoinkäymisistä voisimme esittää enemmänkin. Amerikassa, missä juutalaisten valta on Neuvosto-Venäjän jälkeen suurin, on 4 miljoonaa *järjestynyttä* juutalaisten vastustajaa. Kaikesta valkenemisesta huolimatta on vielä paljon sellarsia ihmisiä, jotka toteuttavat juutalaisten suunnitelmia ollenkaan tuntematta juutalaisuuden päämääriä ja sitä onnettomuutta, mikä näitten päämäärien palvelemisesta koituu yksityisille ja kansalle. Me toivomme, että Sinä, suomalainen työmies et kuuluisi näitten joukkoon. Sentähden: ota selvää asioista, älä usko ainoastaan juutalaisystävällisiä lehtiä. Katso myöskin mitalin toista puolta. Ei ole varmaa, että totuutta on juuri se, jota joka puolelta huudetaan ja jota kaikki lehdet edustavat. Jos totuus olisi niin helposti saatavissa, niin silloinhan maailma olisi jo aikoja sitten ollut täydellinen ja ihana onnen laakso.

Se ei olisi kenellekään hyödyksi. Mutta me kehoitamme Sinua ottamaan selvää näistäkin asioista, keskustelemaan niistä ja toteuttamaan löytämääsi totuutta puolueesi piirissä.

Ilman innostusta ei ole tapahtunut mitään suurta ja hyvää maan päällä. Ne joita on pidetty haaveilijoina, ovat suorittaneet suurimmat palvelukset ihmiskunnalle. Huolimatta kaikesta pilkasta, kaikesta vainosta ja halveksimisesta he ovat kulkeneet tietänsä. Ja vaikka he eivät ole päässeet päämääräänsä, he ovat kuitenkin päässeet eteenpäin. He ovat olleet eläviä tuulia hetteisille soille tai he ovat niitä kuivattaneet ja tehneet ne hedelmällisiksi. Tyhjänpäiväisellä pilkalla ei historia ole koskaan suostunut heitä kohtelemaan!

Herder.

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Avoin kysymys . . .

mitä tekivät». He *tuskin* osasivat hebrean kieltäkäään, että olisivat koko tapauksesta mitään erikoista ymmärtäneet. Kaadettuaan Jeesuksen ristin päälle he löivät naulat, kuten olivat niin monesti tehneet ristiinnaulittaville. Ja juuri silloin rukoilee Vapahtaja ja rukoilee juuri näitten sotamiesten puolesta, koska »*he* eivät tietäneet, mitä *he* tekivät». Perimätieto tietääkin kertoa, että paikalla olleista sotilaista olisi myöhemmin tullut kristittyjä. Ja mikä olisikaan sen luonnollisempaa, kuin että Jumala olisi näin kuullut Poikansa viimeisen rukouksen! Emmekä voi ajatella, että mikään Kristuksen rukouksista olisi jäänyt kuulematta Jumalalta. Tämä olisi sitten ainoa, jos niin olisi, sillä ylipapit eivät kääntyneet myöhemminkään, vaan vainosivat kristittyjä, ja yhä vielä vainoavat, missä vain voivat, kuten nykyisin esim. Venäjällä, jossa juutalaiset ovat hallitsijoina.

Asian selvittämiseksi meidän puoleltamme lainattakoon tähän ainoa Pyhän Raamatun kohta, jossa puheena oleva Jeesuksen rukous kerrotaan: »Ja kun saavuttiin paikalle, jota sanotaan Pääkallonpaikaksi, niin siellä *he* ristiinnaulitsivat Hänet sekä pahantekijät, toisen oikealle ja toisen vasemmalle puolelle. Mutta Jeesus sanoi: »Isä anna *heille* anteeksi, sillä *he* eivät tiedä, mitä *tekevät*». Ja *he* jakoivat keskenään Hänen vaatteensa ja *heittivät* niistä arpaa». Lk. 23: 33—34.

Ketä tarkoittaa tässä alituiseen toistuva »he»? Hiukankin tarkkaava lukija voi helposti huomata, ettei se voi tarkoittaa juutalaisia, vaan juuri mainittuja roomalaisia sotamiehiä.

Mistä johtui, että Piispa vetosi tähän Raamatun kohtaan toisessa mielessä? Hiippakuntanne jäseninä täytyy meillä olla oikeus odottaa tarkempaa selitystänne! Ja vielä yksi kysymys. Tähän väärään selitystapaanko kirkkomme papit perustelevat rukouksensa »omaisuuskansan» puolesta, koskapa muka Kristuskin rukoili ristillä juutalaisten puolesta??? Ja tämänkö perusteella Porvoon tuomiokirkossa 18. 6. 39 saarnan päätyttyä ilmoitettiin kirkkokansalle, että seuraavan virren aikana kerätään kolehti *juutalaiselle seurakunnalle?*

Joukko perusteltua selitystä odottavia piispa Lehtosen hiippakuntalaisia.

Taistelu rahavaltaa vastaan on suurempi kuin mikään aseellinen taistelu, koska siinä on taisteltava ennakkoluuloja ja itseluottamuksen puutetta vastaan.

Kaksikymmentä diktaattoria hallitsee Puolan talouselämää.

Puolassa ilmestyvä sanomalehti »Samoobrona Narodu» esittää 25 päivänä joulukuuta 1938 numerossa 52. luettelon Puolan talouselämän diktaattoreista. Sen mukaan hallitsevat seuraavat 20 henkilöä Puolaa:

1. Czeslav Klarner. Aikaisemmin talousministeri. Nykyään Varsovan teollisuus- ja kauppakamarin presidentti. Hänen hallussaan on 252.066.000 zlotyn suuruinen pääoma.

2. *Juutalainen* Szymon Landau. Pääomaa 66.426.000 zl.

3. *Juutalainen* Alfred Falter. Ylä-Schlesiassa häpeällisen tunnettu. 75.000.000 zl.

4. *Juutalainen* Hipolit Glivic. 63.676.000 zl.

5. *Juutalainen* Tadeusz Epstein. 9.410.000 zl.

6. *Juutalainen* Eduard Natanson. Pankkiiri. 70.000.000 zl.

7. *Juutalainen* Leopold Wellisch. 49.665.000 zl.

8. *Vapaamuurari* Peter Drzewiecki. 30.862.500 zl.

9. *Vapaamuurari* Boris Freris. 60.900.000 zl.

10. *Juutalainen* Felix Wislicki. 26.000.000 zl.

11. Andreas Wierzbicki. — 219.500.000 zl.

12. Marian Szydlowski. — 31.930.000 zl.

13. *Juutalainen* Naum Eitigon. 250.000.000 zl.

14. *Juutalainen* Rafael Szereszewski. Pankkiiri. 10.000.000 zl.

15. *Juutalainen* Feodor Weinschenk. 14.620.000 zl.

16. *Juutalainen* Andreas Botwand. 24.640.000 zl.

17. Antoni Wieniawski. *Juutalaisnaisen kanssa naimisissa.* Omistaa 62.000.000 zl.

18. Josef Zychlinski. Omistaa 35.525.000 zl.

19. Viktor Hlasko. 75.000.000 zl.

20. Viktor Przedpelski. Omistaa 300.000.000 zl.

Nämä siis ovat Puolan todellisia vallanpitäjiä: juutalaiset, vapaamuurarit ja näistä riippuvat oliot.

Kamala uni.

Minun täytyy ensi työkseni esittäytyä, sillä muuten ette voi minua tuntea. Olen Unikeko ja uneksin usein. Yleensähän ei unia kannata kertoa, jos ne ovat vain »unia». Merkillisintä on se, että uneni merkitsevät aina jotakin. Vai mitä sanotte tästä:

Oli ikäänkuin kuvaelma, joka esitti mestauskohtausta. Mestaajana oli suuri ihmispeto, ja sillä oli iskuvalmiina käsissään suunnattoman suuri miekka. Ja rinnassaan ihmispedon merkki — sirppi ja vasara ja otsassaan viisisarvinen »Salomonin tähti». Kaksi köyttä riippui sen suuren miekan kahvasta, ja kummastakin veti suuri miesjoukko kaikin voimin alaspäin. Toisessa joukossa oli pelkkiä juutalaisia, tunsin niistä monta: Litvinov yhdessä lankonsa Edenin kanssa, Kaganovits, Hore Belisha, Leon Blum, Morgenthau, Maiski j.n.e. kaikki maailman mahtimiehiä.

Toinen joukko oli vapaamuurareita: alkaen Pohjois- ja Länsi- Euroopan kuninkaista aina Suomen korkeisiin vapaamuurariherroihin saakka, joilla kaikilla oli tunnusmerkkinsä, harppi ja kolmio rinnassaan sekä kuusisarvinen »Davidin tähti» otsassaan. Mestauspölkyllä oli nuori nainen, joka näytti nukkuvan sikeästi. Vieressä oli avonainen, tyhjä ruumisarkku. — »Tuohon ne sen sitten panevat», ajattelin. Ja vielä oli vieressä pitkä rivi suljettuja arkkuja, joitten kansissa näkyi nimiä. — »Noihin on pantu jo aiemmin mestatut», ajattelin taas ja luin: Irlanti, Afrikka, Intia, Australia, Palestinan Arabialaisvaltio, Venäjä, Englanti, Ranska, Amerikka j.n.e. Ymmärsin, että nimet tarkoittivat näitten maitten varsinaisia kansoja ja niitten kuollutta kansallista itsenäisyyttä. Irlanti-nimellä merkitty arkun kansi ikäänkuin liikkui hiukan. »Yrittävätköhän ne haudata sen puolikuolleena?» ajattelin.

Samassa säpsähdin, sillä nuori nainen liikahti, mutta ei vain herännyt. »Mikähän sen silmiä noin raskaaseen uneen painaa, ettei ollenkaan herää ympärillään olevaan hälinäänkään?» Ja silloin huomasin sen: *Puoluekurjuus!* Alkaen äärimmäisestä vasemmistosta aina viimeistä oikeistoa myöten, kaikki painoivat silmäluomia kiinni, minkä jaksoivat ja sipisivät samalla korvaan: »Ollos huoleton, poikas valveill' on!» Vilkaisin avonaisen arkun vieressä olevaan kanteen. Säikähdin, siinä oli nimi — Suomi. Samassa nosti lihava herrasmies, jonka nyt vasta huomasin, kätensä merkiksi ja sanoi: »Let go!» (Antaa mennä)». Lihavan herran hatussa oli Englannin lippu. Hyökkäsin herättämään tuota nukkuvaa, silloin miekka kohosi vielä viimeiseen iskuvauhtiin. Samassa täytti ilman ankara suhina, ja minun korvaani kuiskattiin: »Missä raato on, sinne kotkat kokoontuvat!»

Jos olisin piirtäjä, piirtäisin havainnollisen kuvan ylläkertomastani. Ehkäpä jonkun päivälehden etevä piirtäjä tekee sen minun puolestani!

Unikeko.

Kerava 1939, Keravan Kirjapaino.